

Η Σκήτη Βεροίας εόρτασε τους προστάτες Αγίους της - Μνημόσυνο για τον μακαριστό μοναχό Αρσένιο Προδρομίτη

/ [Ιερές Μονές](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Την Τρίτη 25 Ιουνίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας για την εορτή (εκ μεταθέσεως) της Συνάξεως των εν Σκήτη Βεροίας Αγίων.

Στο τέλος τελέστηκε μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του **μακαριστού μοναχού Αρσενίου Προδρομίτου** με την ευκαιρία της συμπληρώσεως 50 ετών από την κοίμηση του (1 Ιουνίου 1974). Ο φετινός εορτασμός συμπίπτει και με την επέτειο 40 ετών από την καθιέρωση της **εορτής της Συνάξεως των εν Σκήτη Βεροίας Αγίων (24 Ιουνίου 1984).**

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στην ομιλία του αναφέρθηκε στον μακαριστό μοναχό Αρσένιο, αναφέροντας μεταξύ άλλων: «Κοσμεῖται τήν χάριν νῦν, ἡ Ἐκ-κλησία τοῦ Πνεύματος, καί κατα-φαιδρύνεται καί ωραΐζεται», ψάλ-λει σήμερα ὁ ἱερός ὕμνογράφος γιά τήν ἀπόδοση τοῦ γενεσίου τοῦ Τιμίου Προδρόμου, τοῦ προστάτου καί ἐφόρου τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς τῆς Σκήτης Βεροίας, τῆς ἀφιερω-μένης στόν καθηγητή τῶν μοναζό-ντων καί Πρόδρομο τοῦ Κυρίου μας.

Καταφαιδρύνεται ὁμως καί ωραΐ-ζεται καί ἀπό τή χορεία πάντων τῶν ἐν τῇ Σκήτῃ τῆς Βεροίας ὁσίων πατέρων, τῇ Σύναξῃ τῶν ὁποίων ἐπιτελοῦμε σήμερα, μαζί μέ τή μνήμη τῆς ἀγίας ὁσιο-μάρ-τυρος Φεβρωνίας.

Καταφαιδρύνεται καί ωραΐζεται ὅλως ἰδιαιτέρως ἡ Ἱερά αὐτή Μονή, διότι κοσμεῖται ἀπό τήν χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τό ὁποῖο δέν ἐπεφοίτησε μόνο στούς μαθητές τοῦ Κυρίου κατὰ τήν ἡμέ-ρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἀλλά φώτισε καί καθοδήγησε καί τόν Τίμιο Πρό-δρομο, γιά νά ἀναγνωρίσει τόν Χρι-στό καί νά τόν παρουσιάσει στούς ἀνθρώπους ὡς τόν ἀναμενό-μενο Μεσσία καί λυτρωτή τοῦ κό-σμου. Φώτισε καί σόφισε ἀκόμη καί τούς ταπεινούς μοναχοὺς καί ἀσκη-τές, πού ἐγκατέλειψαν τόν κόσμο καί ἔζησαν στόν τόπο αὐτόν μέ νηστεία καί προσευχή, μέ ἄσκη-ση καί ἀγρυπνία, ἀγιαζόμενοι μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί ἀγιάζοντας τόν τόπο αὐτό μέ τήν ὁσιακή βιοτή τους καί μέ τά ἱερά λείψανά τους.

Καί ἐάν χθές τιμήσαμε μαζί μέ τόν Πρόδρομο «τῆς παρουσίας Χρι-στοῦ», αὐτόν πού ἐτοίμασε «τήν ὁδόν τοῦ Κυρίου», καί τόν Παρά-κλητο, τό Πνεῦμα τό ἅγιο, πού ἔστειλε ὁ Χριστός στόν κόσμο γιά νά μένει στήν Ἐκκλησία καί νά μᾶς ὁδηγεῖ στή σωτηρία, σήμερα ἐορτά-ζουμε ὅλους ἐκείνους, τούς γνω-στούς καί ἀγνώστους, πού μιμή-θηκαν τό παράδειγμα τοῦ Τιμίου Προδρόμου, πού ἀκολούθησαν τά ἴχνη του ὅχι στήν ἔρημο τοῦ Ἰορ-δάνου, ὅπου ἐκεῖνος ἀσκήτευε, ἀλλά ἐδῶ, στή Σκήτη τοῦ Ἀλιάκμο-νος, καί ἐπέτυχαν μέ τήν ἄσκησι καί τήν προσευχή νά ἐλκύσουν τή χάρη τοῦ Θεοῦ, νά καθάρουν τήν ψυχή τους, καί μέ τόν φωτισμό τοῦ Παναγίου Πνεύματος νά ζήσουν τήν προσωπική τους Πεντηκοστή καί νά αἰσθανθοῦν τό φῶς τῆς θείας χάριτος νά τούς καταυγάζει καί νά τούς ἀγιάζει.

Τούς τιμοῦμε, γιατί ἡ ζωή τῶν ἀγίων μας ἀποτελεῖ ἀπόδειξη ὅτι ἡ ἀγιότητα δέν εἶναι ἀπλῶς ἐφικτή μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ἀλλά εἶναι καί αὐτό τό ὁποῖο θά πρέπει νά ἐπιδιώκουμε ὅλοι καί πολύ περισ-σότερο ὅσοι τιμοῦμε καί πανηγυ-ρίζουμε τή μνήμη τους.

Ἄς σκεφθοῦμε πόσο μεγάλη εὐ-λο-γία ἀπό τόν Θεό εἶναι νά ζοῦμε στόν ἴδιο τόπο, ὅπου ἔζησαν οἱ ὅσιοι καί οἱ ἅγιοι πού ἐορτάζουμε σήμερα, οἱ ἐν ἀσκήσει διαλάμψα-ν-τες πατέρες τῆς Σκήτης τῆς Βε-ροί-ας. Ἄς ἀναλογισθοῦμε ὅτι ἔχου-με τήν εὐλογία νά λειτουργοῦμε καί νά προσευχόμεθα στόν ἴδιο ναό, στόν ὁποῖο προσευχόταν καί ἀγρυ-πνοῦσαν καί ἐκεῖνοι, νά βαδί-ζου-με κυριολεκτικά στά ἴχνη

τους, αλλά και ότι έχουμε τις ίδιες ευκαιρίες να λαμβάνουμε τη χάρη του Θεού, να λαμβάνουμε τον φωτισμό του Παναγίου Πνεύματος, μετέχοντας στα μυστήρια της Εκκλησίας μας.

Τί χρειάζεται, λοιπόν, να κάνουμε για να τούς τιμούμε πραγματικά και ή τιμή μας αυτή να είναι ωφέ-λιμη πνευματικά και ευάρεστη στον Θεό;

Χρειάζεται να αγωνιζόμαστε και να προσπαθούμε και εμείς, όπως αγωνιζόταν και οι πατέρες μας, ο καθένας φυσικά ανάλογα με τις δικές του δυνάμεις. Γιατί τό ἅγιο Πνεῦμα δέν ἔπαυσε καί δέν θά παύσει ποτέ νά ἀγιάζει τούς ἀνθρώπους. Καί μέσα στίς πιό δύσκολες συνθήκες καί μέσα σέ ἕναν κόσμο, στόν ὁποῖο πλεονάζει ἡ ἁμαρτία, ὑπάρχουν ἐκλε-κτοί τοῦ Θεοῦ καί ἀναδεικνύ-ο-νται ἅγιοι, γιατί ὑπερπερισεύει ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ, πού δέν ἐπηρεά-ζεται ἀπό ὅ,τι συμβαίνει στόν κόσμο, καί γιατί ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ κιβωτός ἐκείνη πού σώζει τούς ἀνθρώπους, ἐφόσον βεβαίως τό θέλουν καί τό ἐπιδιώκουν.

Καί ὅπως οἱ ἅγιοι τῆς Σκήτης τῆς Βεροίας πού τιμούμε σήμερα ἀγία-σαν σέ διάφορες ἐποχές καί κάτω ἀπό διαφορετικές συνθήκες, γιατί ἀγωνίσθηκαν νά νεκρώσουν τόν παλαιό ἄνθρωπο, νά νεκρώσουν τό θέλημά τους καί νά ζήσουν σύμ-φω-να μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ τήν ἐν Χριστῷ ζωή, καί ἔτσι ἔγιναν δοχεῖα τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, τό ἴδιο θά πρέπει νά κάνουμε καί εμείς. Θά πρέπει νά αγωνιζόμαστε καί νά προσπαθούμε νά ἀξιοποιοῦ-με τή χάρη, πού μᾶς προσφέρει ὁ Χριστός διά τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν ἱερῶν μυστηρίων, γιά νά εἶναι ἡ ζωή μας ευάρεστη στόν Θεό καί γιά νά μᾶς ἀγιάζει ὁ Θεός ὅλους μας, καί τήν ἱερά αὐτή Ἀδελφότητα ἀλλά καί τούς εὐλαβεῖς προσκυνη-τές τῆς ἱερᾶς Μονῆς, διά πρεσβει-ῶν τοῦ προστάτου καί ἐφόρου της, τοῦ Τιμίου Προδρόμου, καί πάντων τῶν ἐν τῇ Σκῇτῃ τῆς Βεροίας δια-λαμ-ψάντων καί τῷ Θεῷ ευάρεστη-σάντων ἁγίων.

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐορτῆς τῆς Συνάξεως τῶν ἐν τῇ Σκῇτῃ τῆς Βεροίας ἁγίων τελοῦμε σήμερα τό μνημόσυνο ἐνός ἀπό τούς παλαι-ούς μοναχοὺς τῆς ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς, τοῦ ἀειμνήστου π. Ἀρσε-νίου, ὁ ὁποῖος ἦλθε ἐδῶ καί ἐγκαταβίωσε στήν ἱερά Μονή τοῦ Τιμίου Προδρόμου προερχόμενος ἀπό τό Ἅγιον Ὄρος καί τή Μονή Βατο-πεδίου, ὅπου ἐνεδύθη τό μο-να-χικό σχῆμα. Ἐξαιτίας ὅμως τῶν θλιβε-ρῶν ταραχῶν πού προκάλεσε τό ζήτημα τοῦ ἡμερολογίου, τό 1927 ἀναγκάσθηκε νά ἐγκαταλεί-ψει τή Μονή τῆς μετανοίας του μετά ἀπό 18 χρόνια καί νά ἔλθει ἐδῶ, ὅπου καί παρέμεινε μέχρι σχεδόν τήν κοίμησή του, τό 1974.

Καί ἐδῶ ἀντιμετώπισε ποικίλες δυ-σκο-λίες, λόγω καί τοῦ πολέμου πού ἀκολούθησε, ἀλλά πάντοτε τίς ὑπέμενε μέ πίστη καί ἐμπιστοσύνη στόν Θεό.

Διακρινόταν γιά τήν ἀπλό-τητα, τήν καλωσύνη καί τήν ἐργατικότη-τά του, τήν ὑπακοή, τήν ταπείνωση καί τήν ἀγάπη του καί πρός τόν Θεό καί πρός τούς ἀν-θρώπους, γιά τόν ζῆλο γιά τίς Ἀκολουθίες καί τήν προσευ-χή, καί γιά τή μεγάλη

ἀγάπη του γιά τή Μονή αὐτή, τήν ὁποία ἀγωνί-σθηκε νά προστατεύ-σει μέ κάθε τρόπο στά δύσκολα χρόνια τοῦ πολέ-μου καί τήν ὁποία ἀναγκάσθηκε, παρά τή θέλησή του, νά ἐγκαταλεί-ψει γιά λόγους ὑγείας καί ἀφοῦ τή διακόνησε ἐπί 40 χρό-νια.

Ἐκοιμήθη στό Γηροκομεῖο τῆς πόλεως ὁσιακά στίς 2 Ἰουνίου τοῦ 1974 καί τό πρόσωπό του ἔλαμ-ψε κατά τή στιγμή τῆς ἐκδημίας του, σύμφωνα μέ τίς μαρτυρίες τῶν παρόντων.

Καθώς πρίν ἀπό λίγες ἡμέρες συμ-πληρώθηκαν 50 χρό-νια ἀπό τήν κοί-μηση του, μνη-μο-νεύουμε σήμε-ρα τόν μακαριστό μοναχό Ἀρ-σένιο καί εὐχόμεθα καί προσευχόμεθα, ὁ Θεός τόν ὁποῖο ἀγάπησε καί τόν ὁποῖο ἐπόθησε σέ ὅλη του τή ζωή, νά τόν ἀναπαύει πλησίον του στή χαρά τῆς βασιλείας του.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK